

بسمی تعالی

اسوه

اسوه

استقامت

صبر

میلاد حضرت زینب بر تمامی شیعیان مبارک

معاونت پژوهش - مدرسه علمیه

حضرت زینب (سلام الله علیها)

شهرستان امیدیه - زمستان ۱۳۹۸

زینب کبری (س) سومین فرزند حضرت فاطمه (ع) امام علی (ع) در پنجم جمادی الاولی سال پنجم هجرت در مدینه منوره چشم به جهان گشود.

حضرت زینب کبری (ع) دوران کودکی را در آغوش پر مهر رسالت و امامت سپری کرده و در دامن عصمت و طهارت بالیده و به صفات والای انسانی و فضایل و کمالات معنوی و ملکوتی آراسته گردید.

صبر و شکیبایی، زهد و تقوی، فصاحت و بلاغت، دانش و بینش، حلم و حزم، تدبیر و سیاست، سیادت و بزرگواری، جلالت شخصیت و عظمت روحی، پایداری، دفاع خالصانه از حق و حقیقت، حمایت از یتیمان وضعیفان، شرافت و فضیلت خانوادگی، عبادت، مهر و عطفیت در حد اعلائی خود، همسر داری و خانه داری، عزت نفس، وفاداری در عهد و پیمان، از جمله ارزنده ترین صفات این بانو است.

این بانو را ام کلثوم کبری، و صدیقه صغری می نامیدند همچنین از القاب آن حضرت، محدثه، عالمه و فهیمه بود. او زنی عابده، زاهده، عارفه، خطیبه و عقیفه بود؛ نسب نبوی، تربیت علوی، و لطف خداوندی از او فردی با خصوصیات و صفات برجسته ساخته بود، طوری که او را □ عقیله بنی هاشم می شناختند.

زینب را مخفف « زین اب » دانسته اند ، یعنی زینت پدر این لقب را رسول خدا(ص) بر او نهاد زینب یعنی تبلور صبر علی و تجسم عصمت فاطمه، زینب یعنی، زینت شب های بی کسی و تنهایی و بی زهرایی پدر، زینب یعنی مرحم زخم های سینه مادر، زینب یعنی سنگ صبور غربت و مظلومیت حسن(ع)، زینب یعنی خطبه گویای رشادت و حقانیت حسین(ع)، زینب یعنی پرستار زخم های عاشورایی است.

زینب کبری(ع) از هر جهت با شخصیت بزرگ علی (ع) و مادرش پاره تن رسول الله (ص) سازگار بود این بانوی مهربان بعد از رحلت جانگداز پیامبر بر پرستاری از مادرش مبادرت ورزید، او یکی از کسانی است که مادرش را در ایراد خطبه دفاعیه فدک در مسجد مدینه همراهی کرده است و از او الگو گرفته است.

ولایت مداری حضرت زینب(س)

از جمله بارزترین آموزه های علمی عقیده بنی هاشم ولایت مداری ایشان در عرصه قیام عاشورا است. در حالی کخ خود بانویی دانشمند، زنی خردمند و خطیبی توانا است، اما علم خود محوری بر نمی افرازد و به مانند کنیزی خود را خدمتگزار امام زمان خود بداند. او همه را با تدبیر خویش به پیروی از امام زمان خود فرا می خواند و با کردار خویش ، قرآن صامت را به نطق در می آورد. چون می داند که قرآن کریم اطاعت مطلق از او الامر را بعد از خدا و رسول قرار داده است.

«أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ»

ایشان هفت معصوم را درک کرده است، در تمامی ابعاد ولایت محوری سرآمد است. در طفولیت دیده است که چگونه مادرش سپر بلای امام خویش قرار گرفت و خطاب به ولی خود فرمود: «رُوحِي لِرُوحِكَ الْفِدَاءَ وَنَفْسِي - لِنَفْسِكَ الْوَقَاءَ؛ ای ابا الحسن! روحم فدای روح تو و جانم سپر جان تو باد»

حضرت زینب(س) از یک سو در خطبه های خود ولایت و امامت را معرفی می نمود و از سوی دیگر سراپا تسلیم امامت

چه در آن زمان امام حسین(ع) و چه در دوران امام سجاد(ع) .

در مجلس ابن زیاد نیز زمانی که آن ملعون دستور قتل امام زین العابدین(ع) را داد، حضرت زینب(س) قامت مردانه افراشت و سراسیمه فرمود: «يَا بَنَ زِيَادَ؟ حَسْبُكَ مِنْ دِمَائِنَا وَاعْتَنَقْتَهُ؟ أَيِ پسر زیاد آیا این همه خون از ما ریختی تو را کفایت نمی کند؟ سپس در حالی که دست های خود را بر گردن امام حلقه کرده بود» ادامه داد: «وَاللَّهِ لَا أَفَارِقُهُ، فَإِنْ قَتَلْتَهُ فَأَقْتُلْنِي مَعَهُ؛ به خدا سوگند از او جدا نمی شوم؛ اگر قصد قتل او را کرده ای ، مرا نیز با او بکش.»

منبع :

قرآن:سوره نساء،آیه ۵۹ .

کتاب منزلت و شخصیت علمی حضرت زینب(ع)،منیره سادات کامرانی.